

De ce merită să fii creștin

Norbert Lieth

De ce merită să fii creștin

De ce merită să fii creștin

Norbert Lieth

De ce merită să fii creștin

Editura Strigătul de la Miezul Noptii

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale

LIETH, NORBERT

De ce merită să fii creștin / Norbert Lieth. –

Arad: Strigătul de la Miezul Noptii, 2000

p. 78; 11,5 x 18 cm.

ISBN 973 99368 2 2

26

Titlul original:

Warum es sich lohnt Christ zu sein

ISBN 978-3-85810-039-0

Nr. comandă: 190500

Copyright © Editura Strigătul de la Miezul Noptii

O.P.3, C.P.136; 310540 Arad – România

Tel.: (+4)-0257-206050, fax: (+4)-0257-256517;

email: smn@inext.ro

ISBN 973 99368 2 2

Nr. comandă: 1010

Ediția a doua: noiembrie 2008

Ediția a treia: decembrie 2013

Traducerea: Ioan Chiciudean

Corectura: Daniel Dema, Laura Duminecel,
Marian Gheorghe, Dor Niculescu

Tehnoredactarea: Andrei-Beniamin Rudolf

Tipărit la GU-Print AG, CH 8037 Zürich

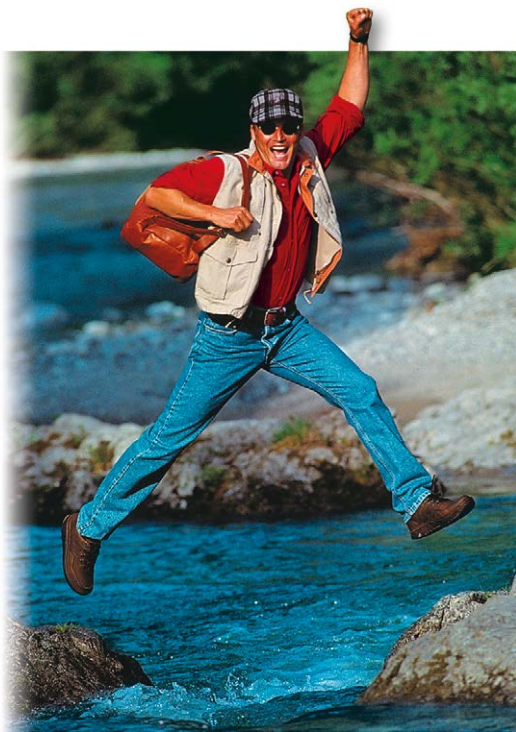
Cuprins

1	De ce merită să fii creștin – <i>Introducere</i>	7
	<ul style="list-style-type: none"> • A avea un loc în cer? • Isus: unic, incomparabil, minunat	
2	Isus: unic, incomparabil, minunat – <i>în mărturia Sa</i>	11
	<ul style="list-style-type: none"> • Mărturia lui Isus despre Sine • Mărturiile lui Petru, Pavel, Ioan și ale samaritenilor din Sihar • Contemporanii mărturisesc despre modul în care L-au cunoscut pe Isus	
3	Isus: unic, incomparabil, minunat – <i>în personalitatea Sa</i>	25
	<ul style="list-style-type: none"> • Măreția Sa • El a fost fără păcat • Divinitatea Sa • Mărturiile unor oameni de știință, poeți și gânditori	
4	Isus: unic, incomparabil, minunat – <i>în dragostea Sa</i>	33
	<ul style="list-style-type: none"> • Golgota!	
5	Isus: unic, incomparabil, minunat – <i>în iertarea Sa</i>	37
	<ul style="list-style-type: none"> • Ce trebuie să știm despre păcat • A ierta: De ce doar Isus poate să o facă? • Isus, Tu ești diferit!	

- 6 Isus: unic, incomparabil, minunat –
în cuvintele Sale 45
- Afirmațiile Vechiului Testament, ale lui Isus și ale altor martori despre Cuvântul Său
- 7 Isus: unic, incomparabil, minunat –
prin ceea ce a făcut în și pentru ai Săi 51
- El creează ceva nou
  - Dumnezeu nu mai este Judecător, ci Tată
  - El dă putere în viața de zi cu zi
  - El îi conduce pe ai Săi spre minunatul țel
- 8 Isus: unic, incomparabil, minunat –
în revenirea Sa 59
- Isus va reveni: mai întâi pentru a-Și răpi Biserica, iar mai apoi pentru a-Și ridica Împărăția
- 9 Isus: unic, incomparabil, minunat –
prin răsplătirea cerească a celor ce sunt ai Săi 63
- Asemănarea cu Isus
  - Moștenitori ai lui Dumnezeu
  - Dreptul de a locui în cer
  - Bucurie veșnică
  - Nu vom mai avea întrebări
  - Cununile
  - Dragostea perfectă
- 10 Cum poți să ajungi astăzi
credincios 75

1 De ce merită să fii creștin? – *Introducere*

Punem o astfel de întrebare, chiar dacă trăim într-o țară «creștină», la temelia căreia se află convingeri creștine. Ce importanță mai are astăzi creștinismul pentru noi, respectiv ideea de a fi creștin?

Voltaire, un ateu convins, a fost invitat odată la reședința regelui Frederic cel Mare. La ceremonia de întâmpinare *Voltaire* a ridicat paharul spunând batjocoritor: «Cedez locul meu din rai în schimbul unei mărci prusace». S-a așternut o liniște de mormânt, iar după câteva minute un alt oaspete de la curtea regelui s-a întors către *Voltaire* și i-a spus: «Domnule, în Prusia există o lege potrivit căreia persoana care dorește să vândă un anumit lucru trebuie să dovedească mai întâi că este proprietarul obiectului respectiv. Puteți dovedi că aveți un loc în rai?»

Tocmai despre aceasta este vorba: să ai un loc în cer! Biblia ne spune care este condiția esențială pentru a obține o asemenea răsplată: o relație vie, autentică cu Isus! Ea se realizează doar prin nașterea din nou, care se bazează pe credința personală în Isus Cristos.

Conform afirmațiilor lui Isus, cine este născut din nou are mărturia Duhului Sfânt în inima lui: «Într-adevăr, sunt mântuit». O astfel de convingere nu este mândrie, ci smerenie, deoarece persoana care are o relație cu Dumnezeu nu se mai încrede în sine și în faptele sale, ci doar

În Isus Cristos. Omul respectiv a recunoscut că este păcătos și că nu poate fi mântuit prin fapte bune sau prin alte mijloace. El a venit la Isus și L-a rugat: «Cristoase, mântuiește-mă!» Domnul nu numai că i-a auzit rugămintea, ci i-a dat și răspuns. Ca urmare, Duhul Sfânt a intrat în inima omului și Și-a pus pecetea: «De acum ești al lui Isus; ești mântuit!»

Isus: unic, incomparabil, minunat

Isus nu poate fi comparat cu nimeni și nimic! El este Cristosul, Fiul Dumnezeuului celui viu – de aceea merită să fii creștin!

Faptul că El este unic, incomparabil și minunat este arătat profetic în Cântarea Cântărilor. Aici este descrisă într-un limbaj simbolic dragostea lui Solomon pentru mireasa lui, ceea ce indică însă spre dragostea lui Dumnezeu pentru poporul Său Israel și spre dragostea lui Isus pentru Biserica Sa: «*Ce are iubitul tău mai mult decât altul, o, cea mai frumoasă dintre femei? Ce are iubitul tău mai mult decât altul, de ne rogi așa de fierbinte? Iubitul meu este alb și ru-men, deosebindu-se din zece mii. Capul lui este*

o cunună de aur curat, pletele lui ca niște valuri sunt negre cum e corbul. Ochii lui sunt ca niște porumbei pe marginea izvoarelor, scăldați în lapte și odihnindu-se în fața lui plină. Obrajii lui sunt ca niște straturi de miresme în care cresc saduri mirositoare; buzele lui sunt niște crini, din care curge cea mai aleasă smirnă. Mâinile lui sunt niște inele de aur ferecate cu pietre de hrisolit; trupul lui este un chip de fildeș lustruit, acoperit cu pietre de safir; picioarele lui sunt niște stâlpi de marmură albă, așezați pe niște temelii de aur curat. Înfățișarea lui este ca Libanul, pare un tânăr ales ca cedrii. Cerul gurii lui este numai dulceață și toată ființa lui este plină de farmec. Așa este iubitul meu, așa este scumpul meu, fiice ale Ierusalimului!» (Cânt. 5,9-16).

2 Isus: unic, incomparabil, minunat – *în mărturia Sa*

În Evan-
ghelia după
Ioan sunt
menționate
cuvintele lui
Isus despre
Sine:

- «*Eu sunt pâinea vieții. Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată și cine crede în Mine, nu va înseta niciodată*» (Ioan 6,35);

- «*Eu sunt Lumina lumii. Cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții*» (Ioan 8,12);

- «*Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit, va intra și va ieși, și va găsi pășune*» (Ioan 10,9);

- «*Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun își dă viața pentru oi*» (Ioan 10,11);

- «*Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi*» (Ioan 11,25);

- «*Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine*» (Ioan 14,6);

- «*Eu sunt adevărata viță și Tatăl Meu este vierul*» (Ioan 15,1).

Când femeia samariteancă l-a spus: «„Știu“, i-a zis femeia, „că are să vină Mesia, (căruia l se zice Cristos). Când va veni El, are să ne spună toate lucrurile“» (Ioan 4,25), Isus i-a răs-

puns: «*Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela*» (Ioan 4,26).

Când Pilat L-a întrebat: «*Atunci un Împărat tot ești?*», Isus i-a răspuns: «*Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu*» (Ioan 18,37).

Ucenicii l-au auzit toate mărturiile și l-au văzut fiecare faptă. Să ne imaginăm că stăm față în față cu câțiva dintre primii ucenici și că avem ocazia să-i întrebăm de ce au devenit creștini. Iată cum ar putea suna dialogul nostru:

Petru

«Petre, de ce ai devenit creștin? Tu ai fost un om care te-ai impus mereu. Ai avut o meserie și un venit bun. Ai avut o căsnicie fericită și probabil o soacră minunată. Ai avut spirit de conducător și ai fost un israelit autentic. Ai știut ce ai vrut. Nu ai ezitat mult, ci imediat ai scos sabia. De ce ai devenit creștin? Te rog să-mi răspunzi într-o singură propoziție!»

«Răspunsul meu este într-adevăr scurt și concis: „... noi am crezut și am ajuns la cunoștința că Tu ești Cristosul, Sfântul lui Dumnezeu“ (Ioan 6,69); „... Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!“ (Matei 16,16). Atât eu, cât și ceilalți ucenici am umblat cu El, L-am auzit vorbind și L-am cunoscut, deoarece am trăit zilnic cu Domnul timp de trei ani. De aceea sunt acum atât de sigur că Isus este într-adevăr Cristosul promis! Și chiar dacă sunt evreu, cred în Isus.»

Pavel

«Pavele, de ce ai devenit creștin? Tu ai fost fariseu și ai luptat pentru respectarea Legii. Erai un intelectual și Îl urai pe Isus și Biserica Sa, prigonându-i pe creștini chiar până la moarte. Ai vrut să-i obligi să renunțe la Isus. Cum s-a schimbat întreaga situație atât de radical?»

«Am devenit un urmaș al lui Isus, deoarece atunci când eram în drum spre Damasc pentru a-i prigoni pe creștini, s-a întâmplat ceva cu totul deosebit: „Pe la amiază ... pe drum, am

văzut strălucind împrejurul meu și împrejurul tovarășilor mei o lumină din cer, a cărei strălucire o întrecea pe a soarelui. Am căzut cu toții la pământ și eu am auzit un glas, care-mi zicea în limba evreiască: «Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești? Îți este greu să arunci cu piciorul înapoi în vârful unui țepuș.» «Cine ești, Doamne?» am răspuns eu. Și Domnul a zis: «Eu sunt Isus, pe care-L prigonești» (Fapte 26,13-15).»

«Acest eveniment a dus la o schimbare radicală în viața ta? Dar Pavele, ce atitudine diferită ai astăzi? Înainte te-ai implicat cu toată râvna pentru a distruge credința altora în Isus. Cu educația ta ai fi putut avea lejer o carieră strălucită!»

«Și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Cristos» (Fil. 3,8); «Dar eu nu țin numai decât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu» (Fapte 20,24).

Ioan

«Ioane, de ce ați devenit tu și fratele tău creștini, părăsindu-l atât pe tatăl vostru, cât și poziția și meseria voastră? Ați fost „băieți de treabă“, fiind numiți Fiii Tunetului! Cred că nu era înțelept pentru cineva să aibă de-a face cu voi. Iar acum, dintr-o dată, tu ești numit „apostolul dragostei“. Te rog, explică-mi o asemenea evoluție!»

«Cu plăcere: *„Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții, pentru că viața a fost arătată și noi am văzut-o și mărturisim despre ea și vă vestim viața veșnică, viață care era la Tatăl și care ne-a fost arătată“* (1 Ioan 1,1-2).»

«Tu susții că viața lui Isus și viața pe care ne-o dă El sunt veșnice?»

«Bineînțeles, deoarece: *„... ce am văzut și am auzit, aceea vă vestim și vouă, ca și voi să aveți părtășie cu noi. Și părtășia noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Isus Cristos“* (1 Ioan 1,3).»

«Scuză-mă, Ioane, dar ești sigur că nu ai probleme mentale? Știi ce spui? Ești conștient de faptul că prin afirmațiile tale Îl plasezi pe

Isus Cristos deasupra tuturor oamenilor care au trăit? Îți dai seama că astfel Îi acorzi o onoare care depășește toate mărețiile pământului?!»

«Desigur! „Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl“ (Ioan 1,14).»

«Dar, Ioane, nu vezi că afirmațiile tale sunt tot mai puternice? Știi ce spui atunci când susții că prin Isus Îl cunoaștem pe Tatăl? Probabil tu te referi la Cortul Întâlnirii. Aici s-a descoperit slava lui Dumnezeu, iar acum tu afirmi că Isus este această slavă. Dacă ar auzi israeliții ...!?»

«Nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut» (Ioan 1,18).

«Ioane, te rog permite-mi să citez observațiile unui comentator referitoare la afirmațiile tale: „Pentru evrei nimic nu era mai măreț decât Legea. Pentru oameni nu există un dor mai mare decât să-L vadă pe Dumnezeu. El este mai presus decât Legea. Iată împlinirea dorului: prin Isus, Cel care este una cu Tatăl, având întreaga Sa ființă îndreptată spre El, aflăm tot ce-

ea ce este important despre Dumnezeu; prin Isus, harul se unește cu adevărul“. Sigur ești de acord cu asemenea afirmații?!»

Samaritenii din Sihar

«Pe voi, bărbați și femei, copii, tineri și bătrâni din Sihar, vă întreb: De ce ați devenit creștini? Nu ați fost oare amăgiți de o femeie cu o viață imorală?»

«La fel i-am spus și femeii: „*Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înșine și știm că acesta este într-adevăr Cristosul, Mântuitorul lumii*“ (Ioan 4,42).»

Sutașul de la cruce

«Ai văzut atâția oameni crucificați și probabil chiar sub comanda ta soldații L-au răstignit pe Isus. Cezarul era dumnezeul tău, în slujba căruia te-ai pus cu tot ce erai și aveai. Profesia, venitul, viitorul și chiar viața ta erau mereu în pe-

ricol. Presupun că poziția ta a implicat și o anumită maturitate, erai un om cu experiență ...»

«Da, pot spune că eram obișnuit cu viața; am cunoscut multe persoane, printre care soldați și ofițeri nobili. Am privit mulți oameni murind, le-am văzut suferința din ultimele clipe ale vieții, i-am auzit plângând, blestemând, strigând și bocind. Dar nici unul nu a murit așa cum a murit Isus! L-am auzit rugându-Se pentru cei care L-au răstignit. L-am văzut cum i-a vorbit ucenicului iubit și mamei Sale, îndurerați de suferințele Lui. L-am auzit promițându-i cerul tâlharului răstignit, care I s-a adresat cu pocăință. Și L-am auzit strigând la sfârșitul vieții: „S-a isprăvit!“ Cine dintre noi ar putea să facă ceva asemănător la sfârșitul vieții? Despre Isus se poate spune că a făcut totul corect și că a dus totul la bun sfârșit. Ceea ce nu-mi permite să trag decât o singură concluzie: „Cu adevărat, omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!“ (Marcu 15,39).»

Oamenii prezentului

Și contemporanii mărturisesc despre modul în care L-au cunoscut pe Isus Cristos și ce efect a avut acest fapt asupra vieții lor:

«În tinerețe nu am auzit prea multe despre adevăratul creștinism. Am studiat teologia și am devenit preot, însă mulți ani am slujit fără să-L cunosc personal pe Isus. M-am implicat mult în rezolvarea problemelor sociale, încercând să ajut acolo unde era nevoie; dar astăzi știu că în viața mea lipsea o experiență crucială. Isus a devenit Domnul vieții mele; El este al meu sau, mai exact, El m-a găsit. Acum slujesc cu totul diferit: încerc să le vorbesc oamenilor despre Isus și să-i conduc spre El. Interesul pentru nevoile celorlalți nu este mai scăzut, ci mai profund. Ținta mea principală este zidirea Bisericii lui Cristos; în acest fel am o soluție decisivă pentru rezolvarea multor probleme.»¹

«Timp de 23 de ani mi-am înșelat soția și, în ciuda faptului că în prezent sunt în închisoare, ea mă iubește mai mult ca niciodată. După primele zile de detenție în care nu am mai găsit nici o cale de ieșire și nici o perspectivă pentru

viața mea, doream să mă sinucid. Însă planul meu s-a schimbat. Domnul nu a îngăduit un asemenea lucru și am început să cred în El. I-am scris imediat soției, rugând-o să-mi trimită o Biblie. Ea mi-a trimis-o cu mențiunea: „Am primit această Biblie cadou de nuntă; de cealaltă am eu nevoie“. Niciodată nu am plâns ca atunci când am citit pentru prima dată Biblia primită la nunta noastră. Din păcate, pentru a ajunge să fac lucrul acesta a trebuit să fiu întemnițat! Înainte „nu am avut timp“. Dar astăzi știu care este cel mai important lucru în viață: să-L urmezi pe Isus!»²

«Au trecut deja peste 40 de ani de când am recunoscut că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu și a oamenilor și că El, care este sfânt și drept, trebuie să judece păcatul. Mi-a fost clar și faptul că judecata înseamnă pierzare veșnică. În paralel însă am auzit și mesajul despre mântuire: Cine își mărturisește păcatele înaintea lui Isus, acela va fi iertat și va avea viața veșnică. Darul minunat al lui Dumnezeu m-a copleșit și eu l-am primit cu o inimă mulțumitoare.

Când privesc în urmă, pot doar să mă minunez, să-l mulțumesc și să mă bucur! Am umblat pe înălțimi, dar și prin văi (din păcate chiar pe plan spiritual), întristându-L astfel pe Domnul și pierzând fericirea. Însă Isus a rămas același Păstor bun și credincios. El a avut grijă de copilul Său. În situațiile de criză și în nevoi este minunat să ai încredințarea că El nu îți părăsește niciodată copiii. Este adevărat însă că asemenea momente pot fi înțelese doar de cel care le-a experimentat! Niciodată nu am regretat că L-am primit pe Isus în inima și în viața mea. Dimpotrivă, nu pot înțelege cum ar putea vreun om să trăiască fără Dumnezeu, într-o vreme în care toate valorile sunt desconsiderate, iar nedreptatea se răspândește tot mai mult. Însă miza nu este prezentul, ci viitorul, care, potrivit Sfintei Scripturi, va fi unul minunat!»²

«Eu am fost botezat în Biserica Catolică, fiind crescut în această credință. Prin harul lui Dumnezeu L-am găsit pe Isus și L-am primit ca Mântuitor personal. Am găsit și un grup de părtășie de care m-am atașat foarte mult.

Cuvântul lui Dumnezeu a devenit cel mai important lucru în viața mea și totodată cartea mea preferată. Doresc din toată inima să-l înțeleg și să trăiesc după voia Domnului.»²

«Am venit la una din evanghelizările din Sindelfingen, deoarece unul dintre pacienții mei care nu are mașină m-a rugat insistent să-l duc acolo. La sfârșitul predicii, evanghelistul i-a invitat pe oameni să-și predea viața lui Isus. Am înțeles clar că îndemnul este valabil și pentru mine. Isus m-a chemat în acea zi, iar acum sunt plin de bucurie și de mulțumire. Ca medic am nevoie mereu de multă putere, dar acum știu că Dumnezeu mi-o dă zilnic. El știe ce poate cere de la mine. Am două săptămâni de concediu, în care pot să admir în liniște creația Sa minunată, să vorbesc cu El, cerându-I să îmi dea putere să-i iubesc pe semenii mei.»²

Toate aceste mărturii sunt în concordanță cu afirmația făcută de cineva despre Isus pe baza textului din Filipeni 2,9 («*De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și l-a dat Numele, care este mai presus de orice nume*»):

«Pentru mulți Isus este doar o imagine care se potrivește într-un tablou, personajul central al unui roman, sursa de inspirație a unei sculpturi sau al unui cântec. Dar pentru cei care au auzit glasul Său, au experimentat iertarea Sa și au simțit binecuvântarea Lui, El este căldură, lumină, bucurie, speranță și mântuire, care ne ridică atunci când alții ne doboară la pământ.»

3 Isus: unic, incomparabil, minunat – *în personalitatea Sa*

Măreția Sa

O ediție a Enciclopediei Britanice a folosit 20.000 de cuvinte în descrierea lui Isus. Ea ocupă mai mult spațiu decât cea a lui Aristotel, Cicero, Alexandru cel Mare, Iuliu Cezar, Buddha, Confucius, Mahomed sau Napoleon Bonaparte.³

Afirmațiile unor personalități remarcabile despre Isus:

Jean-Jacques Rousseau: «Ar fi fost o mai mare minune inventarea unei vieți ca a lui Isus Cristos decât existența ei reală».

La sfârșitul vieții, *Napoleon Bonaparte*, cel care a cucerit jumătate din Europa prin război, a scris în jurnalul său: «Cu toată armata și generalii mei nu am reușit să domnesc măcar un sfert de secol pe un singur continent. Iar acest Isus cucerește fără violență popoarele și culturile de mii de ani.»⁴

Renumitul istoric *H.G. Wells* a fost întrebat: «Care persoană a influențat cel mai mult istoria?» El a răspuns: «Dacă măreția unui om se analizează după criteriile istorice, atunci Isus se află pe primul loc».

Istoricul *Kenneth Scott Latourette* a afirmat: «Pe măsură ce trece timpul, devine tot mai evident faptul că Isus a avut cea mai puternică influență asupra lumii. Iar în prezent influența Sa este în creștere».

Ernest Renan a făcut următoarea observație: «Isus este cea mai genială personalitate pe plan religios. Măreția și domnia Lui vor fi veșnice. El

este unic din toate punctele de vedere, neputând fi comparat cu nimeni și nimic. Fără Cristos istoria nu se poate înțelege».

Biblia ne învață că Isus este mai presus de orice. În Epistola către Evrei se fac următoarele afirmații:

- Isus este mai presus decât îngerii (Evrei 1,1-3,19);
- Preoția lui Isus este mai presus decât cea a lui Aaron (Evrei 4,1-6,20);
- Isus este mai presus decât toate prorociile Vechiului Testament (Evrei 7,1-8,13);
- Isus este mai presus decât obiectele din Sfânta Sfintelor și decât toate jertfele (Evrei 9,1-10,18; 10,39);
- Isus este începutul și sfârșitul credinței (Evrei 11,1-13,25).

El a fost fără păcat

Cunoașteți rugăciunea «Tatăl nostru» rostită de Isus? El ne-a învățat această rugăciune, dar nu S-a rugat niciodată astfel, deoarece nu avea

nevoie, mai ales de cererea «*Și ne iartă nouă păcatele noastre ...*» (Luca 11,4). Isus a fost fără păcat; El a fost perfect. De aceea nu a trebuit să-Și ceară iertare niciodată pentru păcatele Sale. El S-a rugat mereu pentru alții, luând chiar păcatele noastre asupra Sa. El S-a rugat: «*Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!*» Isus a fost fără păcat, sfânt și drept:

- Soția lui Pilat i-a spus soțului ei: «... *Să n-ai nimic a face cu neprihănitul acesta ...*» (Matei 27,19);
- Pilat însuși a trebuit să recunoască: «... *Eu nu găsesc nici o vină în omul acesta*» (Luca 23,4);
- Iar sutașul de sub cruce a afirmat: «... *Cu adevărat, omul acesta era neprihănit*» (Luca 23,47);
- Chiar și demonii au recunoscut: «... *Ești Sfântul lui Dumnezeu*» (Marcu 1,24);
- Isus Cristos a fost fără păcat spre deosebire de toți oamenii și întemeietorii de religii.

H. Bender a scris despre Isus: «În centrul istoriei se află o Persoană care este inclusă în ea și care totuși o transcende: Isus Cristos. El este diferit, unic. El este singurul care a îndrăznit să pășească înaintea mulțimii pline de ură și să pună întrebarea: „Care dintre voi poate dovedi că am păcat?” Răspunsul mulțimii a fost o tăcere profundă. Voia Lui a fost voia lui Dumnezeu. Atitudinea Lui a fost atitudinea lui Dumnezeu, concentrată permanent spre El. În Isus nu s-a găsit nici un cusur, El a fost perfect.»

În Romani 8,3 este scris: «*Căci – lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere – Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească trimițând, din pricina păcatului, pe Însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului*» (vezi și 1 Petru 2,22 și Evrei 4,15).

Divinitatea Sa

Louis Pasteur, renumitul medic și cercetător francez, a afirmat: «În numele științei, proclam că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu. Simțul meu științific, care pune mare accent pe relația

dintre cauză și efect, mă obligă să recunosc acest lucru. Închinarea mea își găsește împlinirea perfectă în El.»¹

Faptul că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu este dovedit în nenumărate pasaje din Vechiul și din Noul Testament. Biblia Îl prezintă pe Isus ca om perfect (fără păcat), dar și ca Dumnezeu perfect (vezi Isaia 9,5-6; Ioan 1,1-2; 3,16; Fil. 2,6-7; Col. 1,15-19; 1 Tim. 3,16; Evrei 13,8; 1 Ioan 5,20 etc.). În Epistola către Filipeni este scris despre Isus: *«El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor»* (Fil. 2,6-7). Cu alte cuvinte, dumnezeirea Sa nu a fost un instrument al mândriei personale. Cristos S-a umilit pentru salvarea oamenilor. Isus a spus despre Sine: *«Eu și Tatăl una suntem»* (Ioan 10,30).

În Coloseni 1,19-20 este scris: *«Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El și să împace totul cu Sine prin El, atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui»*. Cristos este Cel

în care a fost prezent Dumnezeu, motiv pentru care El nu este unul dintre numeroșii «întemeietori de religii». Isus este Cel care a mântuit întreaga lume, ducându-Și lucrarea la bun sfârșit. În fața acestei realități cităm într-un duh de închinare textul din Isaia 46,5: «*Cu cine Mă veți pune alături, ca să Mă asemănați? Cu cine Mă veți asemăna și mă veți potrivi?*»

Dacă accepți mărturia Bibliei despre Isus, dacă recunoști unicitatea Lui, nu crezi că este logic să trăiești pentru El? Dacă Isus este într-adevăr ceea ce a afirmat despre Sine, atunci ai destule motive să devii credincios! Pocăiește-te, predă-ți viața lui Isus și urmează-L! Dacă Isus este ceea ce susține Biblia despre El și ceea ce au experimentat cei care L-au urmat, atunci toți avem nevoie de El pentru a primi iertarea păcatelor și intrarea în Împărăția Sa. Cu El câștigăm totul, fără El pierdem totul, însă pentru veșnicie!

Hamlet, personajul central din drama lui Shakespeare, spune: «Eu pierd, fie că trăiesc, fie că mor». Apostolul Pavel afirma însă plin de siguranță: «Eu câștig, fie că trăiesc, fie că mor». De aceea trebuie să devii creștin, deoa-

rece fără Isus pierzi totul!

La vârsta de 16 ani, *Friedrich Nietzsche*, cel mai mare filozof al ateismului, scria într-o scrisoare trimisă unui prieten următoarele despre Isus: «Știu că dacă nu Îl găsesc, nu voi primi răspuns la viața mea». Iar la sfârșitul vieții, după ce L-a respins pe Isus, a scris: «Vai de cel ce nu are patrie cerească!»⁵

Friedrich Dürrenmatt, cunoscut dramaturg elvețian, afirmă în drama «Die Physiker» (Fizicienii): «Când nu mi-a mai fost frică de El, înțelepciunea mea a distrus comoara mea.»⁶ Cine Îl are pe Isus, este bogat: «Căci în El ați fost îm-

bogățiți în toate privințele ...» (1 Cor. 1,5).

4

Isus: unic,
incomparabil, minunat –
în dragostea Sa

În 1 Ioan 3,16 este scris despre Isus Cristos: «*Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El Și-a dat viața pentru noi ...».*

Moartea lui Isus pe cru-

cea de la Golgota este mărturia iubirii veșnice, neschimbătoare și profunde a lui Dumnezeu pentru o lume pierdută – pentru absolut fieca-

re om! Sângele lui Isus este dovada dragostei lui Dumnezeu față de cei împovărați de păcate și îndepărtați de El: «*Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi*» (Rom. 5,8).

Ca Fiu al lui Dumnezeu, Isus Cristos a fost singurul care putea să moară pentru păcatele omenirii. El a murit și pentru tine! Zădarnic căutăm ceva asemănător în celelalte religii. Domnul este dragoste, aceasta fiind trăsătura principală a ființei Sale. Cristos nu poate fi separat de dragostea Sa. Dragostea a început cu Dumnezeu – El fiind fără început și fără sfârșit. Cineva a formulat acest adevăr astfel: «În primul rând Dumnezeu este ceea ce este datorită dragostei Sale». Friedrich Bodelschwingh a afirmat la rândul său: «Nu există nici un om care să nu fie iubit de Dumnezeu». Domnul spune: «*Te iubesc cu o iubire veșnică*» (Ier. 31,3). Nimeni să nu îndrăznească să spună că Dumnezeu nu îl iubește!

Dumnezeu iubește pe oricine la fel, fără excepție. El nu va iubi niciodată pe cineva mai mult, iar pe altcineva mai puțin. Augustin a ex-

primat sublim acest adevăr: «Dumnezeu ne iubește pe fiecare dintre noi ca și cum nu ar mai exista nimeni în afară de cel pe care îl iubește».

Nimeni nu va putea sta înaintea lui Dumnezeu, afirmând că nu a fost iubit. Sunt convins că atunci când cei pierduți vor sta înaintea tronului de judecată și Îl vor vedea pe Mielul lui Dumnezeu, vor fi foarte întristați că nu au acceptat dragostea arătată prin Isus Cristos. Chiar dacă ar fi existat doar un singur păcătos în lume, Dumnezeu, în dragostea Sa nemărginită, ar fi făcut la fel de mult pentru salvarea sa cât a făcut Domnul Isus pentru întreaga lume.

Acest adevăr dorește Domnul Isus să-l evidențieze în Pilda cu oaia rătăcită: *«Care om dintre voi, dacă are o sută de oi și o pierde pe una din ele, nu le lasă pe celelalte nouăzeci și nouă pe izlaz și se duce după cea pierdută până când o găsește? După ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri și, când se întoarce acasă, îi cheamă pe prietenii și vecinii săi și le zice: „Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută“. Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un sin-*

gur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință» (Luca 15,4-7).

Martin Luther a descris dragostea lui Dumnezeu astfel: «Dumnezeu este ca un cuptor fierbinte, plin de dragoste, care se întinde de la cer până la pământ».

5 Isus: unic, incomparabil, minunat – în iertarea Sa

Ce trebuie
să știm
despre
păcat

Păcatul înseamnă «ratarea țintei», viața omului nefiind în conformitate cu Ființa și cu voia sfântă a lui Dumnezeu. Orice faptă, decizie sau situație care nu este în conformitate cu natura Sa, este păcat. Când păca-

tul a pătruns în lume prin Adam, omul a primit o natură complet diferită, decăzută și păcătoasă. Fiecare descendent a moștenit natura sa decăzută. Perfecțiunea inițială a omului a fost distrusă. Urmăriți doar știrile și veți observa lesne cât de mult a degenerat lumea noastră!

Păcatul a distrus toate sistemele sociale. În familie, în societate și printre națiuni domnesc tot mai mult neîncrederea, minciuna, ura, războiul și moartea. Spiritul de colaborare dispare, transformându-se într-o împotrivire reciprocă; pretutindeni există certuri, conflicte și războaie. Biblia spune că natura omului este decăzută, el nefiind capabil de nimic bun (Rom. 3,10-12).

Biblia mai afirmă că voința (Rom. 1,28), gândurile (2 Cor. 4,4) și cugetul (1 Tim. 4,2) omului sunt murdare, iar inima și mintea lui întunecate (Efes. 4,18; 2 Cor. 4,3-4). Noi oamenii suntem atât de corupți încât nu devenim păcătoși prin păcatele comise, ci păcătuim fiindcă avem o natură păcătoasă. Înaintea lui Dumnezeu, fiecare acțiune murdară (fie gând, vorbă sau faptă) este păcat. Prin puterile sale, omul nu se poate curăți de păcate, așa cum nici cărbunele nu poate deveni alb de la sine.

Ideea că în cer vor ajunge doar oamenii «buni», iar în iad cei «răi» este greșită. Nici cei buni și nici cei răi nu vor ajunge în cer, ci doar cei care au fost îndreptățiți de Isus prin har, primindu-L personal în viețile lor. Cuvântul lui Dumnezeu spune foarte clar: «*Fiindcă pe pământ nu este nici un om fără prihană care să facă binele fără să păcătuiască*» (Ecl. 7,20).

Astfel înțelegem mai bine că pentru om există doar o singură cale de răscumpărare: Isus Cristos cel neprihănit. În Biblie este scris: «*... De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna*» (Isaia 1,18). Într-adevăr, iertarea prin Isus este unică, incomparabilă și minunată!

August Winning, fostul președinte al Prusiei de Est și un conducător cu o inimă mare, a mărturisit: «L-am ocolit pe Cristos, dar am ajuns mai aproape de El. Am recunoscut că omul este decăzut și rău intenționat, fără nici o excepție. Nu orice om este un tâlhar, dar fiecare om are gânduri, dorințe și plăceri care sunt la fel de grave ca o crimă. Este aproape imposibil de imaginat că într-o astfel de stare

decăzută ne-am putea întoarce la Dumnezeu fără ca în prealabil să se întâmple ceva cu noi. Știi că Dumnezeu ar trebui să mă judece pentru păcatele mele. Dar văd dragostea Lui și cred că El nu dorește să ne judece, ci ne întinde mâna Sa. Iar mâna Sa este Domnul Isus Cristos».

Într-un text intitulat «Cine este asemenea lui Isus?» am citit următoarea afirmație: «Nu-L putem obosi niciodată; din contră, de fiecare dată putem arunca toate grijile și nevoile noastre asupra Lui. El este mereu dispus să ne ajute; El ne arată mereu aceeași dragoste, fiind atent la ceea ce Îi spunem. Nu există nume mai măreț ca numele „Isus“: el este mai minunat ca al lui Cezar, mai plăcut ca al lui Beethoven, mai biruitor ca al lui Napoleon, mai profund ca al lui Demostene și mai răbdător ca al lui Lincoln.

Numele Isus înseamnă viață și dragoste. El este ca un parfum. Cine-l poate înțelege mai bine pe un boschetar decât Isus? Cine poate aștepta un fiu pierdut așa cum o face Isus? Cine poate să elibereze un alcoolic de patima sa ca Isus? Cine poate umple ca Isus un cimitir cu lumina speranței? Cine poate transforma ca Isus

o prostituată într-o regină? Cine poate să înțeleagă mai bine ca Isus lacrimile și suferințele umane? Cine ne poate mângâia ca Isus în necazurile noastre?»

Există oameni care încearcă să realizeze un echilibru între faptele rele și cele bune, lucru care însă nu îi ajută cu nimic. Alții încearcă să-și curățească sufletul prin meditații transcendente. Unii se sinucid din cauza unei conștiințe încărcate, dar nu devin astfel liberi, deoarece sufletul lor continuă să trăiască și după moarte.

Doar Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, are puterea să ierte păcatele oamenilor (Matei 9,6). El poate ierta toate fărădelegile, deoarece, ca Fiu al lui Dumnezeu, drept și fără păcat, El nu S-a născut din Adam, ci din Duhul Sfânt al lui Dumnezeu.

Așa cum toți oamenii se nasc păcătoși prin primul Adam, tot așa toți cei care cred în Isus, «al doilea și ultimul Adam», vor fi socotiți neprihăniți înaintea lui Dumnezeu (vezi Romani cap. 5; 1 Cor. 15,45-48). Astfel Isus Cristos devine un deschizător de drumuri, calea spre

Împărăția lui Dumnezeu.

Petru a afirmat triumfător înaintea preoților evrei, fapt cunoscut mai târziu de toți oamenii: «*Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să-i dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor*» (Fapte 5,31). Iar în Faptele Apostolilor 10,43 este scris: «*Toți prorocii mărturisesc despre El că oricine crede în El, capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor*».

Mica, unul dintre profeți, a afirmat plin de evlavie: «*Care Dumnezeu este ca Tine, care ierți nelegiuirea și treci cu vederea păcatele rămășiței moștenirii Tale? El nu-Și ține mânia pe vecie, ci Îi place îndurarea!*» (Mica 7,18). Cel ce se încrede în Domnul Isus va experimenta pli-

nătatea harului Său iertător!

Isus, Tu ești diferit

*Tu ai primit-o pe femeia păcătoasă,
atunci când toți s-au depărtat de ea.*

*Tu ai intrat în casa vameșului,
în timp ce toți l-au urât.*

*Tu i-ai chemat pe copiii la Tine,
atunci când toți i-au izgonit.*

*Tu l-ai iertat pe Petru,
atunci când el s-a lepădat de Tine.*

*Tu ai lăudat-o pe văduvă,
atunci când nimeni nu a băgat-o în seamă.*

*Tu l-ai făcut pe Satan să plece înfrânt,
în timp ce toți ceilalți ar fi căzut pradă
ispitelor sale.*

*Tu i-ai promis tâlharului raiul,
atunci când toți i-au dorit iadul.*

*Tu l-ai chemat pe Pavel să Te urmeze,
în timp ce tuturor le-a fost frică de el.*

*Tu n-ai vrut faimă,
atunci când toți au dorit să Te facă*

împărat.

Tu i-ai iubit pe săraci,

când toți au tânjit după bogăție.

Tu ai vindecat bolnavii,

atunci când ceilalți i-au părăsit.

Tu ai tăcut,

atunci când toți Te-au acuzat,

Te-au batjocorit și Te-au biciuit.

Tu ai murit pe cruce,

în timp ce toți au sărbătorit Paștele.

Tu ai luat păcatul asupra Ta,

atunci când toți s-au spălat pe mâini,

afirmând că sunt nevinovați.

Tu ai înviat din morți,

în timp ce toți au crezut

că totul s-a sfârșit.

Isus, Îți mulțumesc că ești!

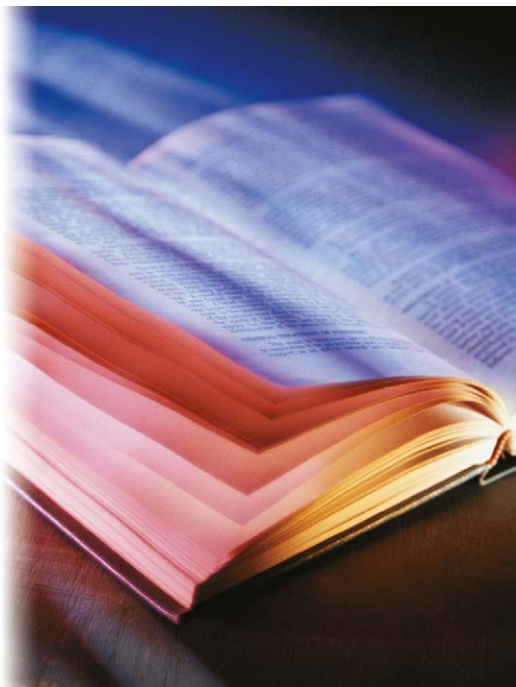
Autor necunoscut

Religiile dau diferite sfaturi, prezintă principii de viață și stabilesc reguli, dar nici una nu poate oferi mântuirea. Singurul care o poate face este Domnul Isus Cristos!

6 Isus: unic, incomparabil, minunat – *în cuvintele Sale*

Istoricul Philip Schaff a scris despre Isus: «... El a rostit cuvinte care aveau viață, care nu au mai fost rostite nici înainte și nici după. Cuvintele Lui au

avut un efect pe care nu l-a produs nici un orator sau poet. Fără să scrie nici un rând, a pus în mișcare mijloacele de scris, oferind un

bogat și inepuizabil material pentru predici, discursuri, dialoguri, învățături, opere de artă și cântări de laudă, mai mult decât toate armatele din antichitate și din societatea contemporană». Cineva afirma despre cuvintele Sale: «Ele sunt cuvintele unui om perfect, cuvinte care, odată rostite nu vor dispărea niciodată. Dimpotrivă, ele se aud tot mai tare, răsunetul lor mișcând și astăzi inimile oamenilor. Evanghelia Lui este puterea lui Dumnezeu (Rom. 1,16). Isus nu a vorbit niciodată fără rost. În cazul Lui chiar și cel mai mic cuvânt are greutatea unei stânci, pătrunzând în adâncul sufletului și provocând schimbare.»

În Apocalipsa 19 este descrisă revenirea lui Isus. Textul spune că El va reveni ca Domn al domnilor și Împărat al împăraților: «*Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu“*» (Apoc. 19,13).

Isus a prorocit că Evanghelia Sa va fi propovăduită în toată lumea, lucru pe care îl vedem împlinindu-se astăzi (Matei 24,14). Isus afirma acest adevăr într-un moment în care știa că toți cei doisprezece ucenici Îl vor părăsi.

Știa că unul dintre ei Îl va trăda, altul va jura că nu-L cunoaște, iar aproape toți vor fugi de frică. Cum a putut face Isus o astfel de profeție într-o asemenea situație? Pentru că El Însuși este Adevărul și El are puterea de a garanta împlinirea profețiilor Sale.

La sfârșitul vieții sale, *Napoleon* a spus: «Mor înainte de vreme; trupul meu va fi pus în țărână pentru a sluji de hrană viermilor. Iată soarta unui mare Napoleon! Ce diferență uriașă între tragedia mea și Împărăția veșnică a lui Isus, care este propovăduită, iubită, lăudată și răspândită în lumea întreagă!»

Isus a promis că porțile Locuinței Morților nu vor birui Biserica Sa (vezi Matei 16,18). Dinastii și mari puteri mondiale au dispărut, multe având o atitudine ostilă față de creștini, dar nici una nu a reușit să nimicească creștinismul; dimpotrivă, acesta s-a extins. Să luăm aminte la faptul că Isus a făcut această promisiune când încă nu exista Biserica. Cum de știa atunci că porțile Locuinței Morților nu vor birui Biserica Sa? Fiindcă Isus era mai mult decât un om!

Isus a profețit distrugerea Ierusalimului și ri-

sipirea evreilor printre națiuni, dar și restaurarea lor înaintea revenirii Lui (Luca 21,24). Generația noastră este astăzi martora restaurării statului evreu.

Isus a prorocit că identitatea națională a evreilor nu va dispărea, în ciuda robiilor de-a lungul timpului (Ier. 31,36; Matei 24,34).

Joachim Langhammer scrie: «Israelul este o adevărată minune. Este un popor urât și atacat de 4000 de ani de toate celelalte națiuni – și tot nu a fost încă nimic. Dimpotrivă! În prezent nu există un alt stat care să fie atât de mult în centrul atenției lumii ca Israelul.»

Isus a spus: «*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece*» (Marcu 13,31). Cuvântul Său este ca o stâncă! Ura întregii omeniri nu l-a putut distruge.

Într-un comentariu referitor la cuvintele Sale din Marcu 13 se afirmă: «Dacă acest Cuvânt nu este adevărat, atunci cel care a făcut o astfel de declarație nu este nici bun, nici sfânt, ci este cel mai mare șarlatan din istoria omenirii. Dar dacă el este adevărat, atunci *Isus* este tot ceea ce susținea că este: Creator, Domn al veșniciei, Fiul lui Dumnezeu și astfel, chiar Dumnezeu. Pri-

vind întregul univers, soarele și galaxiile, El a spus că toate vor dispărea. Spre deosebire însă de corpurile cerești care nu vor mai fi, Cuvântul Său va dăinui veșnic. Cum poate să evite omul, care nu este decât un „viermișor“ o afirmație atât de profundă?»

Baronul von der Ropp, inginer și geolog, a scris: «Cuvintele lui Isus – „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*“ – m-au determinat să studiez istoria lumii. Fiecare își dă seama că Isus a fost cea mai influentă personalitate de-a lungul timpului. Studiile mele s-au sfârșit cu concluzia că atât trecutul, cât și prezentul au sens prin Isus. El este cheia pentru a înțelege istoria. Fără El aceasta nu are nici un sens.»

Și profețiile Vechiului Testament referitoare la Mesia s-au împlinit în Isus. Astfel, cu 1500 de ani înainte de nașterea Sa s-a prorocit că:

- va fi din seminția lui Iuda (Gen. 49,10);
- Se va naște din casa lui David (Isaia 11,1; Ier. 33,21);
- va fi născut dintr-o fecioară (Isaia 7,14);
- Se va naște într-un sat mic numit Betleem (Mica 5,1-2);
- va avea o moarte ispășitoare (Isaia

53,1-12)

- va fi răstignit (Psalm 22,1-21);
- va învia din morți (Psalm 16,8-11; Isaia 53,10-12);
- va reveni la sfârșitul istoriei (Zah. 14,4);
- Se va arăta pe norii cerului (Dan. 7,13).

În total există 330 de profeții foarte diferite referitoare la prima venire a lui Isus, care s-au împlinit cuvânt cu cuvânt și care pot fi verificate.

În zadar căutăm împlinirea lor uitându-ne la alte personalități religioase sau la o altă religie. Nu există nici o prorocie cu privire la revenirea lui Mahomed sau a lui Buddha. Ele se referă doar la o singură persoană. Cel care le-a împlinit deja în mare măsură și le va împlini și pe cele care au mai rămas este Isus din Nazaret, Fiul Dumnezeului celui viu!

Nici o altă persoană din istoria lumii nu poate să-și atribuie asemenea calități. Iar El, unicul, incomparabilul și minunatul Domn, spune: «... pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară» (Ioan 6,37). Unde să mergem, dacă nu la El?

7 Isus: unic, incomparabil, minunat – *prin ceea ce a făcut în și pentru ai Săi*

Pentru a evita unele neclarități sau chiar o autoamăgire, trebuie să arătăm mai întâi cine poate fi considerat ca fiind al Său. Biblia ne dă un răspuns foarte clar.

Domnul înviat spune:

«Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine» (Apoc. 3,20).

«Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu» (Ioan 1,12).

«Cine are pe Fiul, are viața. Cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața» (1 Ioan 5,12).

Cine se hotărăște să-L primească pe Isus în inima și viața sa, acela este al Său – El având stăpânire deplină asupra lui – și devine copilul lui Dumnezeu. Ești tu copilul Său? Dacă nu, atunci vino chiar acum la El (vezi pagina 75), deoarece fiecare zi trăită fără El este în realitate o zi pierdută! Cine este al lui Isus, Îl poate experimenta în fiecare zi. Atunci nu vei avea doar o speranță minunată pentru viitor, ci și un prezent care ascunde în sine o bogăție nelimitată!

În viața celui care se decide pentru Domnul Isus, se întâmplă ceva măreț:

1. Relația sa cu Dumnezeu nu mai este una de păcătos-judecător, ci de copil-tată: *«Vedeți*

ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El» (1 Ioan 3,1).

2. Copiii lui Dumnezeu sunt iubiții Tatălui ceresc. Dragostea cu care îi întâmpină pe ai Săi nu este nesigură (depinzând de buna Sa dispoziție), ci este o dragoste veșnică. Când îți deschizi ochii dimineața sau îi închizi seara, primul și ultimul tău gând trebuie să fie: «Am fost primit de Dumnezeu și sunt iubit cu o dragoste veșnică». Măreția acestei iubiri este descrisă în textul din Romani 8,38-39: «*Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Cristos, Domnul nostru.*»

3. Ai primit o altă natură, deci ești o făptură nouă. Dorința multor oameni este aceea de a lua totul de la început. Prin relația cu Dumnezeu acest lucru devine posibil: «*Căci, dacă este ci-*

neva în Cristos, este o faptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi» (2 Cor. 5,17).

4. Prin rugăciune poți să vii zilnic cu nevoile și problemele tale înaintea lui Isus: «*Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Cristos Isus» (Fil. 4,6-7). În afară de Isus, cunoști pe cineva care ți-ar mai putea face o asemenea ofertă incredibilă?*

5. De acum ai un Dumnezeu, care este și va rămâne credincios, care Își împlinește făgăduințele. Garanția că vei ajunge la țintă nu se află în puterea ta, ci în dragostea și atotputernicia Lui. Poți să te bazezi pe El atât în zilele bune, cât și în cele rele. El nu te va părăsi: «*Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Cristos» (Fil. 1,6).*

6. Dacă ți-ai mărturisit greșelile și ți-ai cerut iertare pentru fiecare păcat «mic», «mare» sau «grav», poți să ai siguranța că ele sunt șterse. Prin iertarea deplină ești eliberat de orice legătură ocultă sau demonică. De astăzi înainte tu nu mai ești al diavolului, ci al lui Isus: *«A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic și l-a nimicit pironindu-l pe cruce. A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce»* (Col. 2,14-15).

Dacă păcătuiești după ce ai devenit un copil al lui Dumnezeu – ceea ce seamănă cu un incident – lucrul acesta este o înfrângere, dar nu o pierdere a războiului. Poți să-ți mărturisești păcatul, să-ți ceri iertare de la Domnul Isus și să mergi înainte uitându-te doar la El: *«Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Cristos, Cel neprihănit»* (1 Ioan 2,1).

7. Viața ta are rost acum! Mulți oameni caută sensul vieții lor. Adevăratul sens al vieții es-

te cunoașterea lui Dumnezeu și a Fiului Său, Isus Cristos, relația de părtășie cu El și viața veșnică: «Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce este adevărat, adică în Isus Cristos, Fiul Lui. El este Dumnezeuul adevărat și viața veșnică» (1 Ioan 5,20).

8. Un om care L-a primit în viața sa pe Isus este sigur că are mântuirea: «V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi, care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveți viața veșnică» (1 Ioan 5,13).

9. Cel care are o relație strânsă cu Isus știe că Domnul îi va da putere să fie biruitor în viața de zi cu zi în care apar diferite probleme și nevoi. Un astfel de om nu mai trebuie să se bazeze doar pe puterile și pe capacitățile sale, căci este scris: «El dă tărie celui obosit și mărește puterea celui ce cade în leșin» (Isaia 40,29).

10. Domnul ne dă pacea și bucuria! Viața credincioșilor nu este plictisitoare, așa cum

cred unii. Dimpotrivă, credința în Isus și urmarea Sa zilnică fac viața interesantă: poți să ai experiențe extraordinare, poți să-L vezi pe Dumnezeu în fiecare zi! Domnul ne-a promis bucuria și pacea: «*Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte*» (Ioan 14,27); «*V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină*» (Ioan 15,11). Sunt și vor rămâne mereu adevărate cuvintele lui Isus: «... *Eu am venit ca oile să aibă viață și s-o aibă din belșug*» (Ioan 10,10).

Acum te întreb: Nu merită să fii creștin?!

Te-ai autoamăgi dacă ai crede că viața de creștin este mereu însoțită, fără probleme, că totul este perfect. Adevărul este că omul care Îl urmează pe Isus fără compromisuri este atacat și are mulți dușmani.

Copiii lui Dumnezeu nu vor fi automat scutiți de dureri, boli, suferințe și tragedii. Dar momentele grele devin mult mai suportabile, deoarece avem siguranța că nimic din ceea ce se întâmplă nu pune la îndoială făgăduințele lui Dumnezeu.

Suntem convinși că viața noastră este ascunsă în mâna Lui și El ne va purta prin momentele de criză. Noi avem o speranță vie: știm că nu greutățile (pe care creștinul trebuie să le îndure câteodată) sunt ultimul lucru, ci slava care va veni și care ne dă putere, liniște și pace! Iată motivul pentru care merită să fii creștin!

8

Isus: unic,
incomparabil, minunat –
în revenirea Sa

În următorul verset Domnul Isus vorbește despre Sine: *«Iată că El vine pe nori, și orice ochi Îl va vedea, chiar și cei ce L-au stră-*

puns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin. „Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul“ zice Domnul Dumne-

zeu, *Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic*» (Apoc. 1,7-8). Isus a fost întotdeauna Dumnezeu. Pe pământ a fost om, murind pe cruce. Dar a înviat din morți și va reveni. Despre această revenire vorbea în mod profetic și Etan în Psalmul 89,6: «*Căci, în cer, cine se poate asemăna cu Domnul? Cine este ca Tine între fiii lui Dumnezeu?*» Isus va reveni, inițial doar pentru a-i răpi pe copiii Săi la cer. După aceea va reveni vizibil și în slavă pentru a judeca lumea și pentru a-Și întemeia împărăția. Tot ceea ce se întâmplă astăzi se îndreaptă spre scopul suprem: revenirea lui Isus.

Theo Lehmann scria următoarele despre revenirea Lui: «Aici vorbește Cristos, Cel înviat. Isus nu face parte din rândul celor care sunt prezenți pentru o perioadă, iar mai apoi dispar în ceața istoriei. Numele Lui nu este pus alături de cele care apar în ziare, iar după câțiva ani sunt uitate ... El este începutul – Creatorul universului – și sfârșitul. Când totul va dispărea, când toți promotorii teoriilor și impresiunilor afirmații filozofice vor cădea de pe pereții palatelor, de pe pozițiile lor, de pe soclurile lor, când vor deveni praf și când lumea întregă se

va prăbuși, atunci Isus va rămâne. Nu îi vei mai întâlni pe zii și idoli de ieri sau de astăzi. Îl vei vedea însă pe Isus. El va fi până la sfârșitul vieții tale, până la sfârșitul istoriei.»⁷

În Faptele Apostolilor 10,42 este scris despre Isus Cristos: «*Isus ne-a poruncit să propovăduim norodului și să mărturisim că El a fost rânduit de Dumnezeu Judecătorul celor vii și al celor morți*». Va veni clipa în care fiecare om va trebui să stea înaintea Lui – a unicului, incomparabilului și minunatului Domn – unii ca mântuiți pentru veșnicie, iar alții, care au refuzat mântuirea prin Isus, ca osândiți la pierzare veșnică. Din acest motiv trebuie să te pocăiești și să nu-L mai respingi. Nu este doar o decizie oarecare, ci una pentru veșnicie!

Pavel a încercat să se împotrivescă, însă despre întâlnirea sa cu Isus este scris: «*Am căzut cu toții la pământ și eu am auzit un glas, care-mi zicea în limba evreiască: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești? Îți este greu să arunci cu piciorul înapoi în vârful unui țepuș“*» (Fapte 26,14). Într-un comentariu se afirmă că acest verset face referire la un proverb grecesc. Proverbul prezintă un animal înhămat la o căruță,

care are parte de dureri mult mai mari atunci când este biciuit de stăpân decât dacă ar trage încărcătura. Sensul proverbului este: «În zadar încerci să Mi te împotrivești».

Va veni ziua când și următoarea profeție se va împlini cuvânt cu cuvânt: «*De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și l-a dat Numele care este mai presus de orice nume, pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ*» (Fil. 2,9-10).

Isus este unic și în următoarea privință: El nu Se ascunde de fața păcătosului, ci El le slujește oamenilor. Iată și motivul pentru care El a venit în lume, a murit și a înviat. El te iubește ca nimeni altul și Se apropie astăzi de tine cu toată dragostea. Doar El poate să-ți ierte păcatele, să te ducă în împărăția Sa și să-ți dea viața veșnică. Nu vrei să apuci astăzi mâna Sa întinsă?!

9

Isus: unic,
incomparabil, minunat –
*prin răsplătirea cerească
a celor ce sunt ai Săi*

Copiii lui
Dumnezeu vor
primi un
trup care
va fi ase-
menea
trupu-
lui Său de
slavă

În prezent noi avem un trup fragil, efemer, supus bolii, îmbătrânirii, iar în final morții. Trupul

nostru este limitat, la fel ca întreaga noastră făptură, deoarece poartă pecetea păcatului. În ziua răpirii (sau a învierii din morți, în cazul în care vom muri) Domul le va da copiilor Săi un trup de slavă: *«Dar cetățenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Cristos. El va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile»* (Fil. 3,20-21).

Ce cinste măreață – noi suntem chemați să primim slava Domnului nostru Isus Cristos (2 Tes. 2,14). Trupul nostru va fi asemenea trupului Său plin de slavă. Aceasta nu înseamnă însă că vom fi egali cu Isus în divinitatea Sa, însă vom fi asemănători cu El. Cu siguranță vom avea un alt aspect, nemaiputând fi recunoscuți. Noul trup nu va mai fi supus morții, ci condițiilor din cer.

Copiii lui Dumnezeu vor fi urmașii lui Dumnezeu

Faptul că noi vom fi într-adevăr moștenitorii

lui Dumnezeu este scris în Efeseni 1,18: «... să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți». Cei care cred în Isus vor fi în cer fiii și fiicele lui Dumnezeu, mai presus de îngeri. Ca și copiii ai Săi ei vor avea parte de întreaga bogăție a slavei Sale! Această imagine depășește capacitatea noastră de înțelegere. Ceva mai mareț nici nu există!

Dacă tu, care citești aceste îndemnuri, L-ai primit pe Isus în inima ta și Îl urmezi, vei avea parte de tot ceea ce este Dumnezeu și de tot ceea ce Îi aparține! Cu alte cuvinte, vei avea parte de toată slava cerului!

A fi moștenitorul lui Dumnezeu înseamnă să nu mai duci lipsă de nimic. În cer totul va fi din belșug și de o frumusețe incomparabilă. Biblia ne prezintă cerul în Apocalipsa 21 și 22:

- Materialul de construcție al zidurilor Ierusalimului ceresc va fi iaspisul;
- Orașul și străzile lui vor fi din aur ca și cristalul. Noi nu ne putem imagina dimensiunea acestei splendori;
- Temelia zidurilor va fi împodobită cu pie-

tre prețioase, iar cele douăsprezece porți de la intrarea în Ierusalim vor avea douăsprezece perle, la fel de mari ca și poarta;

- De la tronul lui Dumnezeu și al Mielului va izvorî un râu cu apa vieții, limpede ca și cristalul.

Cineva spunea despre slava cerească: «Nu vom plăti nimic, dar vom trăi totul – nu un minut sau o oră, ci o veșnicie». De ce? Fiindcă Isus a plătit întreaga sumă pentru mântuirea noastră! El a plătit intrarea în cer prin sângele Său (Evrei 10,19-20).

Copiii lui Dumnezeu vor locui acolo unde domnesc Dumnezeu și Isus Cristos

Însuși Domnul Isus ne-a făgăduit acest lucru: «În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri ... Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi» (Ioan 14,2-3). Într-o

zi vom locui acolo unde este «casa» lui Dumnezeu. Capacitatea de imaginație a omului nu poate cuprinde slava locașului lui Dumnezeu. Dar știm anumite lucruri din Sfânta Scriptură:

- Arhitectul locașului este Dumnezeu În-suși. Conform textului din Evrei 11,10, El este meșterul și ziditorul cetății eterne;
- Locașurile sunt nespuse de frumoase, deoarece ele nu sunt construite de mâna omului, ci prin puterea lui Dumnezeu (2 Cor. 5,1);
- Cetatea cerească nu are nevoie de lumină naturală sau artificială. Ea nu depinde de lumina soarelui sau a lunii. Însăși slava lui Dumnezeu o va lumina, sursa luminii fiind Mielul, Isus Cristos (Apoc. 21,23);
- În locașul ceresc va fi loc destul pentru toți oamenii (din toate națiunile), care au crezut în Isus Cristos;
- Vom avea nevoie de o veșnicie pentru a explora cerul, descoperind mereu ceva nou;
- Copiii lui Dumnezeu vor avea părtășie desăvârșită cu Tatăl și cu Domnul Isus Cristos pentru veșnicie.

Despre această sărbătoare extraordinar de frumoasă este scris: «... am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor“» (Apoc. 21,3). Deoarece Dumnezeu va locui împreună cu oamenii, cerul va fi un loc al bucuriei inexprimabile și al fericirii permanente. Nimic negativ nu va exista acolo (vezi Apoc. 21,27).

Cerul este comparat cu o nuntă, fiind o imagine a celei mai importante sărbători.

În Ioan 16,20.22.24 este scris că orice întristare se va transforma în bucurie, iar bucuria va fi eternă și perfectă.

Petru scrie: «... voi Îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El, fără să-L vedeți și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită» (1 Petru 1,8).

În această lumină înțelegem și cuvintele lui Isus: «... bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri» (Luca 10,20).

În cer vor exista lucruri plăcute și auzului nostru sau cel puțin așa înțeleg eu textul din 1 Corinteni 2,9: «Dar, după cum este scris: „Lu-

cruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc“».

În cer va fi viață din belșug. Acolo nu vom duce lipsă de nimic, deoarece nimic nu va trebui adăugat sau corectat. Chiar și plictiseala va fi un cuvânt necunoscut acolo, cerul fiind perfect și oferind viață veșnică plină de împliniri.

În cer copiii lui Dumnezeu nu vor mai avea întrebări fără răspuns

Acolo fiecare «de ce» va amuți. Prin lumina atotpătrunzătoare a lui Isus vom vedea și vom înțelege totul. Nu va mai exista nici cea mai mică îndoială, Domnul Isus fiind Cel ce ne va mângâia: «*Tot așa și voi: acum sunteți plini de întristare, dar Eu vă voi vedea iarăși, inima vi se va bucura și nimeni nu vă va răpi bucuria voastră*» (Ioan 16,22). Acolo vom înțelege că toate lucrurile au fost spre binele nostru, iar căile dificile ne-au condus spre mântuire.

În cer copiii lui Dumnezeu vor fi încoronați și vor domni

Tot ceea ce facem noi ca și copii ai lui Dumnezeu în Numele lui Isus este păstrat pentru eternitate. Tuturor celor care așteaptă revenirea Lui le este făgăduită *cununa neprihănirii* (2 Tim. 4,7-8). În Biblie se mai vorbește și despre o *cunună care nu se poate veșteji* (1 Cor. 9,25), o *cunună a slavei* (1 Petru 5,4) și o *cunună a vieții* (Iacov 1,12).

În cartea Daniel este scris că aceia care au dus pe mulți la neprihănire și au răspândit Evanghelia vor străluci veșnic ca strălucirea cerului (vezi Dan. 12,3). Iar Domnul Isus spune: «*Atunci cei neprihăniți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor ...*» (Matei 13,43). Biblia mai vorbește și despre faptul că toți copiii lui Dumnezeu vor domni împreună cu El în vecii vecilor (vezi Apoc. 22,5).

În cer copiii lui Dumnezeu vor găsi dragostea perfectă

Biblia spune că «*dragostea nu va pieri niciodată*» (1 Cor. 13,8.13), deoarece în cer vom

avea părtașie directă cu Cel care este dragoste, ea reflectându-se în personalitatea Sa. Ura și alte sentimente asemănătoare nu vor exista acolo. Doar dragostea va stăpâni, fiecare dintre noi iubind și fiind iubit la rândul lui.

De asemenea, cerul este locul unde nu vor mai exista lucruri pământești

Nu vor mai fi lacrimi, căci Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii copiilor Săi (vezi Apoc. 21,4).

Nu vor mai fi vise. În prezent, viața noastră este formată din multe vise și fantezii. Visăm o carieră strălucită, o călătorie frumoasă, o piscină de vis, un partener ideal, o nuntă ca în povești. Asemenea vise și dorințe nu vor mai fi acolo, deoarece realitatea și slava vor depăși cu mult astfel de sentimente sau de năzuințe.

Nu va mai exista mare (vezi Apoc. 21,1). În general marea este o imagine a neliniștii, a conflictelor dintre națiuni, a îngrijorărilor din inimă și a frământărilor unei umanități demonizate. În

cer totul se va liniști, iar pacea va domni pentru totdeauna.

În cer nu va mai fi suferință, doliu, durere, frică sau oboseală (vezi Apoc. 21,4), blestem (Apoc. 22,3) sau noapte (Apoc. 22,5), iar moartea va dispărea (vezi Apoc. 20,14; 21,4).

Nimic nu va mai fi așa cum a fost! Dumnezeu va face totul nou. De asemenea, în cer vor fi lucruri care nu au existat pe pământ (vezi Apoc. 21,4-5).

Din cer nu poți fi alungat, el fiind destinația finală a tuturor celor care au crezut în Isus. Vom fi în slavă pentru vecii vecilor: «... (născuți din nou) *la o moștenire nestricăcioasă și neîntinată și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi*» (1 Petru 1,4). Cerul este scopul și chemarea noastră supremă.

Cerul este și locul unde nu este păcat. Acolo nu va intra nici un păcătos: «*Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună, ci numai cei scriși în Cartea Vieții Mielului*» (Apoc. 21,27).

Așa cum cerul este o realitate minunată, tot așa și iadul este o realitate, însă una înfricoșătoare. Isus a vorbit deseori despre iad, acesta

fiind locul în care toate lucrurile minunate din cer nu vor fi. Iadul ne separă veșnic de Dumnezeu și de ceea ce le oferă Isus copiilor Săi. El este locul chinului veșnic pentru toți cei care nu au primit iertarea păcatelor prin sângele Mielului lui Dumnezeu.

Isus este singurul Mântuitor; El a suferit pentru noi, pentru a face posibilă intrarea noastră în cer. Doar omul care crede în El și își predă Lui viața, recunoscându-și păcatele și cerându-și iertare pentru ele, va putea intra în împărăția lui Dumnezeu.

Odată cineva a pus întrebarea următoare: «De ce fugim de viață dacă ne temem de moarte? De ce fugim de adevăr dacă ne-am săturat de minciună? De ce continuăm să umblăm pe cărări păcătoase dacă ele ne duc la pierzare? Isus Cristos este Calea, Adevărul și Viața. Cine este împotriva lui Isus, nu are nici un viitor. Dar toți dorim viața. De aceea am fost creați. Ultima parte din drum ne pecetluiește veșnicia. – Însă cei care au ascultat îndemnul lui Isus Cristos au perspective minunate. Domnul lor va veni în curând! Prin credință ei văd un cer și un pământ nou!»

Repet pentru ultima dată: MERITĂ SĂ FII CREȘTIN! Și tot pentru ultima dată te întreb cu toată dragostea: «Nu vrei să iei o decizie personală și să-L primești pe Isus Cristos în inima ta?»

10

Cum poți să ajungi
astăzi
credincios

Roagă-te
Domnului
Isus Cris-
tos. Spune-I
că dorești să
crezi în El și
cere-I iertare
pentru păca-
tele tale.

Roagă-L să intre în viața ta! Spune-I că do-
rești ca El să fie de acum înainte Domnul vieții
tale și că Îi predai inima!

Mulțumește-I Domnului Isus Cristos pentru că a murit pe cruce pentru tine și pentru păcatele tale. Mulțumește-I că a înviat pentru a-ți oferi viața veșnică. În Ioan 1,12 este scris: *«Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu»*. Acceptă plin de recunoștință mântuirea pe care ți-o oferă în dar!

Mărturisește credința ta și altora! Citește zilnic Biblia și caută să ai părtășie și cu alți credincioși!

Dacă ai întrebări privitoare la viața de credință, poți să ni le adresezi. Domnul să te binecuvânteze!

Talon de răspuns

- Am fost cercetat de mesajul cărții «De ce merită să fii creștin» și m-am decis să-L urmez pe Isus. L-am primit în viața mea. De aceea vă rog să-mi trimiteți noi informații cu privire la modul în care pot să-L urmez pe Isus.

Numele _____

Prenumele _____

Data nașterii _____

Nr. telefon: _____

Strada _____ nr. _____

Bl. _____ sc. _____ et. _____ ap. _____

Codul poștal/localitatea _____

Județul/sectorul _____

Țara _____

Data _____ Semnătura _____

Trimiteți acest talon la următoarea adresă:

Asociația Strigătul de la Miezul Noptii,

O.P. 3, C.P. 136, 310540 Arad – România

Tel.: (+4) 0257/206050, fax: (+4) 0257/256517,

email: smn@inext.ro

Bibliografie

- ¹ H. Bruns, *Nimm dir einen Augenblick Zeit*
- ² Din diferite scrisori adresate Misiunii Strigătul de la Miezul Noptii
- ³ Josh McDowell, *Mărturii care cer un verdict*
- ⁴ P. Fischer, *Streng vertraulich, Brendow*
- ⁵ H. Blatt, *Marburger Blättermission*
- ⁶ Joachim Langhammer, *Ce se va întâmpla cu lumea aceasta?*
- ⁷ Th. Lehmann, *Doch wir stehen wieder auf*

De ce merită să fii creștin

De ce merită să fii creștin

«Merită?» – O întrebare des pusă! Este oare oferta atrăgătoare într-adevăr atât de valoroasă? Merită să fac această școală? Oare va aprecia șeful meu munca mea? Va aduce oferta elaborată rezultatul dorit? Și asigurarea la bătrânețe ...?

Fiecare persoană ar dori să primească *astăzi și acum* un răspuns la întrebările sale arzătoare. Însă fiecare om are și întrebări care depășesc domeniul material: De unde vin și unde mă duc? Sunt doar rezultatul hazardului? Are viața mea un sens? Ce înseamnă să fii creștin? Are acest lucru consecințe practice asupra vieții mele de zi cu zi?

Prin urmare, merită să fii creștin? La această întrebare puteți primi răspuns *astăzi și acum*, dacă citiți această carte!

Asociația Strigătul de la Miezul Noptii
O.P.3, C.P.136, 310540 Arad – România